

1625 3. Marts 1891: 2. Beh. af Lovf. indeh. Tillæg til Lov om Folketjens Helligdage. 1626

drage Udtalelser nok frem fra den Tid, hvori den stærke politiske Kamp har bestaaet, men i de allerstidste Dage er der offentlig i Pressen i et Blad, der betegnes som „Ugeblad for Danmarks Højreforeninger“ fremsat den Anskuelse, at det er „en overfladisk Upartisthed, naar man hævder Frihed for Arbejderne til at nære, hvilke Anskuelser i politisk og social Henseende de finde for godt“. Jeg mener nu, at enhver Borger her i Landet, hvad enten han er Arbejder eller ikke, har Lov til at nære, hvilke politiske og sociale Anskuelser han finder for godt, og jeg finder, at det er et aldeles uberettiget Tryk, der lægges paa Folk, naar man paa denne Maade vil forhindre dem fra at nære saadanne Anskuelser, som kunne være andre imod. Jeg finder det imidlertid endnu mere betegnende for Tilstanden, naar noget saadant kan fremsettes offentlig som en ligefrem Opfordring til at undertrykke Arbejdernes politiske og sociale Anskuelser.

Formanden: Jeg tror ikke, det er værdt, at det ærede Medlem gaar videre i dette. Vi kunne ikke her beskæftige os med, hvad forskellige Aviser maatte have ytret eller ikke ytret om en bestemt Materie. Det ærede Medlem maa holde sig til, hvad der her ligger for, og hvøs han virkelig troede at kunne argumentere i den Retning, som han gør det, saa er det jo da ogsaa rimeligt, at ogsaa andre ærede Medlemmer i Salen selv kende disse Forhold og af sig selv vilde tage Hensyn dertil. Men her kunne vi i alt Fald ikke beskæftige os dermed.

B. Knudsen: Jeg har kun ment at ville fremdrage dette som et Eksempel paa, hvorledes vor Stilling er, og for at vise, at der er gode Grunde til at antage, at man vil lægge os Hindringer i Vejen for at gøre vore Anskuelser gældende, idet man endogsaa anser dem i den Grad for forfæstelige, at man vil forbyde Arbejderne at nære dem. — Jeg tror endnu, det er nødvendigt at nævne et Par Eksempler — jeg skal gøre det saa kort som muligt — for at det kan forstås, hvorfor vi have stillet dette Endringsforslag. Disse Eksempler ere ikke hentede fra Pressen, men andetsteds fra; det er nemlig de Afstedigelser, der have fundet Sted paa Statens Værksteder, og

ene og alene af den Grund, at vedkommende havde deltaget i en politisk Virksomhed i en Retning, som var Regeringen ubehagelig. Paa Hærens Laboratorium blev den 28de Februar affædiget to Arbejdere alene af den Grund, at de havde været Stillere for en Kandidat, som var imod Regeringen, nemlig min Partifælle Hørdum i det andet Ting. Disse Folk vare absolut dygtige Arbejdere, der kunde ikke siges det mindste paa deres Arbejde og heller ikke paa deres Opførsel i Arbejdstiden, men alene af den Grund, at de vare optraadte saaledes i politisk Henseende, bleve de gjorte brodløse og jagne bort fra deres Arbejde. Det er ogsaa blevet mig meddelt, at paa Orlogsværftet søger man at affædige de Folk, der høre til mit Parti, Socialdemokratiet, og man antager i deres Sted Folk, af hvem man forlanger, at de skulle tilhøre visse bestemte Organisationer, og disse Forholdsregler tages ikke, absolut ikke, af den Grund, at de socialdemokratiske Arbejdere, som man her skyder bort fra deres Arbejde, have gjort sig skyldige i Forulempelser eller anden upassende Opførsel over for deres Kolleger af andre politiske Anskuelser. Man har forsøgt paa at give det denne Karakter, men den højtærede Marineminister har selv nede i Folketinget maattet erkende, at der ikke har foreligget nogen Klage over, at der har fundet nogen som helst Forulempelse Sted. Naar Tilstanden altsaa er saaledes, at der gives de private Arbejdsgivere et saadant Eksempel fra selve Statens Værksteder, ligger det nær at antage, at man ved blot at sige, at Fabrikken maa holdes i Gang, kan forhindre de Anskuelser, man er fjendt imod, fra at komme til Orde eller gøre sig gældende i politisk Henseende. Med Hensigt paa den politiske Situation, vi saaledes leve under, mener jeg derfor, at det mindste, vi kunne gøre, er at give Arbejderne Tiden til at udøve deres borgerlige Rettigheder. Forsølgelser og den Slags imod anderledes tænkende kunne jo ikke komme med ind under denne Lov, det kunne vi tale om paa andre Steder, men Tiden til at udøve deres politiske Ret maa vi give Arbejderne.

Endringsforslaget under Nr. 7 omhandler ligeledes en Paragraf, der var indsat af Folketinget, men som blev udstemt ved sidste